

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **Trivanger, s. r. o.**,
sídlem V Podvrší 1361/2, Praha 8,
zastoupený Mgr. Pavlem Kandalcem, Ph.D., LL.M., advokátem,
sídlem Banská 895/6, Praha 1

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.4.2019, č.j. 14633/19/5300-21442-809464,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žaloba

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9.4.2019, č.j. 14633/19/5300-21442-809464, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeny platební výměry, které byly vydány Finančním úřadem pro hl. m. Prahu dne 10.4.2018, č.j. 3073883/18/2007-50524-111244, kterým byla

stanovena daň z přidané hodnoty za únor 2014 ve výši 557.720 Kč, a platební výměr ze dne 10.4.2018, č.j. 3074152/18/2007-50524-111444, o vyměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2014 ve výši 551.742 Kč. Žalobce v podané žalobě namítal nesprávné posouzení otázky přenesení důkazního břemene a neprovedení klíčových svědeckých výpovědí. Pokud jde o otázku důkazního břemene, žalobce uvedl, že správce daně neuznal nárok žalobce na odpočet daně z daňových dokladů přijatých od dodavatelů EL TANGO rápido s.r.o. v likvidaci a STARJOBS PRAHA s.r.o. s odůvodněním, že žalobce dostatečně neprokázal, že se plnění fakticky uskutečnila tak, jak je na daňových dokladech deklarováno. Tento závěr pak v napadeném rozhodnutí podpořil i žalovaný správní orgán. Žalobce namítá, že své důkazní břemeno unesl tím, že předložil daňové doklady a dokumenty prokazující přijetí služeb od uvedených společností, kromě daňových dokladů byla správci daně předložena i evidenci docházky zaměstnanců a soupisy odpracovaných hodin zaměstnanců. Pochybnosti správce daně rozptýlil žalobce ve svých vyjádřeních, adresovaných jak správci daně, tak i žalovanému (poslední z 27.3.2019).

2. Žalobce dále namítal, že stanovení daně v celkové výši 1,109.462 Kč nelze založit na nedostatečně prokázaném skutkovém stavu. Žalobce navrhl řadu svědků k prokázání svých tvrzení, v odvolacím řízení pak byly některé svědecké výpovědi doplňovány, avšak konaly se se značným časovým odstupem od předmětných zdaňovacích období, což nebylo zohledněno, a zpravidla bylo konstatováno, že svědecká výpověď neprokázala tvrzení odvolatele. Tak se stalo například u výpovědi svědkyně S. ohledně spolupráce žalobce se společností STARJOBS PRAHA s.r.o. Obdobně ve vztahu ke spolupráci se společností EL TANGO rápido s.r.o. v likvidaci byla shrnuta výpověď svědka L. N. se závěrem, že tvrzení svědka nelze osvědčit jako takové, které by prokazovalo tvrzení odvolatele. Žalobce navíc navrhoval výslech jednatele dodavatelské společnosti EL TANGO rápido s.r.o. v likvidaci, P. K., který byl klíčovým svědkem, neboť řídil poskytování zdanitelných plnění pro žalobce. Tím bylo důkazní břemeno přeneseno zpět na orgány finanční správy. Žalobce má za to, že celé řízení provází nepřiměřeně vysoký důkazní standard nastavený správními orgány. Klíčový výslech svědka P. K. nebyl proveden, žalobce má za to, že správce daně měl v dané situaci vyvinout větší úsilí k provedení výslechu jmenovaného. Pokud se nepodařilo zajistit výpověď P. K., nelze to přičítat k tíži žalobce. Obdobná situace nastala v případě prokázání spolupráce a uskutečnění plnění společností STARJOBS PRAHA s.r.o., správce daně vyslechl pouze svědkyni J. S. a obsah výpovědi shrnul tak, že prokazuje, že některé práce v kinech CINEMA CITY probíhaly, nikoli však to, kdo tyto práce prostřednictvím brigádníků a manažerů vykonával. Z toho vyplývá, že svědkyně částečně potvrdila tvrzení žalobce, jestliže vyplynuly nějaké nejasnosti, mělo být přistoupeno k dalšímu dokazování. Žalobce dále poukázal na to, že nebyl proveden výslech jednatele společnosti STARJOBS PRAHA s.r.o. F. K., aniž by tato skutečnost byla blíže odůvodněna.
3. Žalobce shrnul, že snaha vyvinutá státními orgány pro předvedení svědka K. byla nízká, žalovaný se spokojil s tvrzením, že prvostupňový správce daně objektivně vynaložil značné úsilí a využil všech svých zákonných možností, přesto se svědka nepodařilo vyslechnout. Situace je výraznější ještě v případě svědka F. K. Napadené rozhodnutí nelze založit na nedostatečně prokázaných skutečnostech, které vyplývají zejména z nejasných výpovědí svědků (J. S. a L. N.), které je zjevně potřeba doplnit o další svědecké výpovědi (P. K. a F. K.). Žalobce navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě popsal dosavadní průběh správního řízení, poukázal na právní úpravu provedenou zejména v ust. § 92 a § 100 daňového řádu. K otázce přenesení důkazního břemene poukázal na to, že z ust. § 92 odst. 6 daňového řádu vyplývá povinnost daňového subjektu v případě, že navrhuje účast třetí osoby v řízení, sdělit potřebné údaje a informaci o potřebě účasti třetí osoby. Takové informace k identifikaci pana K. žalobce nepodal. Správce daně unesl důkazní břemeno tím, že prokázal, že o souladu žalobcem předložených daňových dokladů se skutečností existují vážné a důvodné pochybnosti. Tím daňové doklady ztratily svou důkazní hodnotu a následnou výzvou k prokázání relevantních skutečností bylo důkazní břemeno přeneseno zpět na žalobce. Ten své důkazní břemeno neunesl, protože nebyl schopen poskytnout důkazy prokazující přijetí zdanitelných plnění tak, jak je podrobně odůvodněno v napadeném rozhodnutí zejména pod body 44 až 70. K časovému odstupu provedených svědeckých výpovědí žalovaný uvedl, že sám žalovaný ve věci dokazování jednal bezodkladně a ke svědeckým výpovědím bylo přistupováno s ohledem na skutečnost, že uplynulo pět let od předmětných daňových plnění. Za důvodnou nepovažuje ani námitku o nastavení nepřiměřeně vysokého standardu. K námitce neprovedení klíčových svědeckých výpovědí žalovaný uvedl, že postupoval podle § 100 daňového řádu, několikrát navrhovaného svědka předvolal, požádal o jeho předvedení, a to dokonce ze čtyř možných adres pobytu. Žalobce v rámci návrhu na provedení svědecké výpovědi pana K., který podle výpovědi pana N. v březnu 2015 zmizel, aniž vyplatil zaměstnance (viz bod 59 napadeného rozhodnutí), pro kontaktování navrhovaného svědka uvedl pouze jedinou adresu na Praze 8, která je však adresou Úřadu městské části Praha 8, na které se nezdržují žádné fyzické osoby. Žalobce bezpochyby věděl, že jím udaná adresa je adresou úřadu. K neprovedení svědecké výpovědi pana K., který byl jednatelem STARJOBS PRAHA s.r.o. v likvidaci, žalovaný uvedl, že sám bez návrhu žalobce uložil správci daně provedení svědecké výpovědi jmenovaného, navzdory značnému úsilí správce daně nebyl tento záměr úspěšný. Ani on na opakovaná předvolání nereagoval, úspěšné nebylo ani opakované předvedení z adresy místa pobytu. Přitom žalobce v souvislosti s plněním od společnosti STARJOBS PRAHA s.r.o. jako svědka navrhl výslech paní S., nikoli pana K., neboť podle vyjádření žalobce se osobně paní S. účastnila a řídila dodání služeb žalobci v červnu 2014. Toto tvrzení žalobce však svědkyně nepotvrdila, navíc byla prokuristkou uvedené společnosti pouze do 14.6.2014, tedy nikoli v průběhu celého zdanitelného období. Správní orgány vyvinuly maximální úsilí, když opakovaně činily veškeré možné kroky k provedení svědeckých výpovědí. Žalovaný navrhl zamítnutí podané žaloby.

Obsah spisu

5. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žalobce ve svých daňových přiznáních za únor a červen 2014 uplatnil nárok na odpočet daně z přidané hodnoty. Správce daně – Finanční úřad pro hl. m. Prahu (dále „správce daně“) zahájil u žalobce postup k odstranění pochybností, a to dne 25.4.2014 ve vztahu ke zdaňovacímu období únor 2014 a dne 21.8.2014 ve vztahu ke zdaňovacímu období červen 2014. Důvodem zahájení postupu o odstranění pochybností bylo zjištění, že žalobce v delší časové řadě vykazoval vysoké

obraty v řádech milionů Kč, současně však ve vztahu k nim vykazoval zanedbatelnou vlastní daňovou povinnost a vstupy a výstupy na dani z přidané hodnoty téměř ve shodné výši. V rámci postupu k odstranění pochybností předložil žalobce dvě faktury ze dne 28.2.2014, přijaté od společnosti EL TANGO (faktury č. 362014 a č. 282014), a fakturu přijatou od společnosti STARJOBS PRAHA ze dne 30.6.2014 (faktura č. 0314). Dále byly předloženy smlouvy o poskytování služeb se společností STARJOBS Czech s.r.o., společností EUREST spol. s r. o. a společností EL TANGO.

6. Dne 24.4.2015 správce daně ukončil postup k odstraňování pochybností a téhož dne zahájil daňovou kontrolu žalobce. Z protokolu o zahájení daňové kontroly je zřejmé, že tehdejší jednatel žalobce pan J. M. uvedl, že společnost žalobce, firma Trivanger, si najala společnost STARJOBS Czech, protože Trivanger neumí fyzicky zajistit lidi (pro potřeby CINEMA CITY), najala si subdodavatele pro fyzické zajištění provozu pro CINEMA CITY. Subdodavatelé dodávají veškerý personál, který souvisí s plněním kontraktů – obsazení pozic v čase. Dále uvedl, že jmenovité seznamy pracovníků nemá k dispozici, protože je k vyúčtování nepotřeboval, stačilo, když souhlasí hodiny na každém kině a pozici, je jedno, kdo práci vykonával. Písemné nejsou ani objednávky, kolik lidí bude potřeba, zjistil z e-mailů. Následně žalobce předložil výpisy průchodů ze systému Titan za období od 1.2.2014 do 28.2.2014 s místy plnění, kde je uvedeno jméno zaměstnance (brigádníka) s datem narození. Dále předložil sumární výpisy k měsícům 2/2014 a 6/2014. Předložil výpis bankovního účtu za měsíc březen, ze kterého jsou patrné platby ve prospěch účtu společnosti EL TANGO.
7. Výzvou ze dne 26.7.2017 vyzval správce daně žalobce k prokázání skutečností, neboť předložené doklady vyhodnotil jako nedostatečné. Poukázal na to, že předložené doklady postrádají vazbu na předmět plnění (není zřejmé, o jaké pracovníky se konkrétně jedná, pro koho pracovali, od jaké společnosti pocházejí listy docházky a evidence). Správce daně poukázal na skutečnost, že společnost EL TANGO nepodala za první čtvrtletí 2014 přiznání k dani z přidané hodnoty, v roce 2014 nepodala toto přiznání ani společnost STARJOBS PRAHA. Správce daně vyzval žalobce k předložení objednávek, jmenných seznamů pracovníků či jiných listin prokazujících přijetí zdanitelných plnění.
8. Na výzvu správce daně reagoval žalobce sdělením ze dne 18.8.2017, ve kterém uvedl, že obě dodavatelské společnosti byly prověřeny a spolupráce s nimi byla bezproblémová, podklady k fakturaci byly porovnány s evidencí konečných odběratelů a poté propláceny. Navrhl výslechy svědků – pana L. N., který měl osobně řídit práce pro žalobce za společnost EL TANGO, a paní V. F., která měla pracovat pro společnost STARJOBS COMPANY a osobně řídit práce pro žalobce.
9. Správce daně provedl výslech L. N., který uvedl, že pracoval pro společnost EL TANGO na dohodu o provedení práce, byl zaměstnán na pozici security manažera a dostal na starost objekt Prague Marina v Holešovicích v ul. Jankovcova. Jde o kancelářskou budovu, kterou společnost EL TANGO hlídala pro žalobce. Společnost EL TANGO pracovala pro žalobce i na objektech kin CINEMA CITY, a to od roku 2013 do března 2015. To však pouze zaslechl na poradách. Dále uvedl, že pan K. v březnu 2015 zmizel, aniž by vyplatil zaměstnance. Svědecká výpověď V. F. nebyla v rámci daňové kontroly provedena.
10. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že správce daně vyžádal od peněžního ústavu žalobce výpisy z účtu za období od května do září 2014. Z výpisu vyplývá, že dne 23.7.2014 byla žalobcem uhrazena částka 2,972.263 Kč na osobní účet pana L. S.

11. Po ukončení kontroly vydal správce daně dne 10.4.2018 dva platební výměry, a to platební výměr na daň z přidané hodnoty ve výši 557.720 Kč za období únor 2014 a na daň z přidané hodnoty ve výši 551.742 Kč za zdaňovací období červen 2014.
12. Proti těmto rozhodnutím podal žalobce odvolání, ve kterých argumentoval v zásadě shodně jako v následně podané žalobě.
13. Předtím, než žalovaný rozhodl o podaném odvolání, uložil doplnění dokazování v rámci odvolacího řízení. Správci daně bylo uloženo, aby provedl výslech svědkyně V. F. Svědecká výpověď byla provedena dne 22.10.2018 a jmenovaná svědkyně uvedla, že sice zná společnost STARJOBS PRAHA, ale neví, že by tato společnost spolupracovala se žalobcem. V červnu 2014 nebyla zaměstnána u žádné společnosti.
14. Poté, kdy byl žalobce seznámen s obsahem výpovědi paní V. F., navrhl výslech dalších dvou osob, a to svědeckou výpověď J. S., bývalé prokuristky společnosti STARJOBS PRAHA, která se měla účastnit a řídit dodání služeb žalobci v červnu 2014, a svědeckou výpověď pana P. K., jednatele společnosti EL TANGO, který měl osobně řídit poskytnutí zdanitelných plnění pro žalobce v únoru 2014.
15. Z protokolu ze dne 20.12.2018 je zřejmé, že svědkyně paní J. S. uvedla, že pro společnost STARJOBS PRAHA působila jako manažer – koordinátor, působila jako superrevizor, který učil zaměstnance – manažery společnosti STARJOBS PRAHA, co mají vykonávat v kině, protože tam byla v červnu prokuristkou. Manažery seznamovala s prací od příchodu na pracoviště až po harmonogram práce, co mají zaměstnanci vykonávat, s tím, že na pracovišti jsou tři pozice – bar, pokladna a uvaděč, na všech těchto pozicích je jiný harmonogram a jiná struktura práce. Protože zaměstnanců je hodně, jsou tam superrevizoři. Podle velikosti kin měl superrevizor na starosti nejvíce 50 zaměstnanců, musel hlídat obsazenost směn, příchod do práce, popřípadě opatření náhradního pracovníka. Svědkyně uvedla, že zaškolovala a učila manažery společnosti STARJOBS PRAHA, brigádníky na starost neměla. Svědkyně uvedla, že společnost STARJOBS PRAHA měla se žalobcem uzavřenu smlouvu, uvedla, že neví, jak se mezi sebou tyto společnosti domlouvaly, ví, že si předávaly docházky brigádníků. Uvedla, že neví, kdo vystavoval faktury. Svědkyně uvedla, že docházkový systém Titan patřil společnosti CINEMA CITY, docházka se primárně zapisovala do sešitu a pak byla tzv. dočipována kvůli nesrovnalostem.
16. Ze spisu dále vyplývá, že navržený svědek P. K. nebyl vyslechnut, správcem daně bylo zjištěno, že na adrese, kterou žalobce uvedl, je sídlo Úřadu městské části Praha 8, na této adrese nebydlí žádné fyzické osoby. Ze spisu vyplývá, že správce daně předvolal pana K. na dalších třech adresách, požádal o jeho předvedení. Jmenovaný svědek na předvolání k výslechu nereagoval, zásilky nepřevzal, nepodařilo se ani jeho předvedení.
17. Po takto doplněném dokazování bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, kterým bylo odvolání žalobce proti výše uvedeným platebním výměrům ze dne 10.4.2018 zamítnuto. V odůvodnění žalovaný konstatoval průběh řízení, poukázal na relevantní právní ustanovení daňového řádu s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Konstatoval důkazy, které byly provedeny v rámci daňové kontroly, a důkazy, které byly provedeny v rámci odvolacího řízení, a k námitkám uvedl, že ani po doplnění dokazování žalobce neunesl své důkazní břemeno, když vyhodnotil jednotlivé provedené důkazy a doklady, které byly v průběhu daňového řízení opatřeny. Provedené výpovědi svědků L. N., V. F. a J. S. byly vyhodnoceny tak, že neprokazují tvrzení žalobce, když L. N.

pracoval na zcela odlišné pozici pro společnost EL TANGO rápido (ostraha objektu Prague Marina v Holešovicích), paní V. F. uvedla, že o spolupráci žalobce se společností STARJOBS PRAHA v červnu 2014 nic neví. Žalovaný vyhodnotil i výpověď paní J. S., ze které vyplynula zejména skutečnost, že jmenovaná pracovala pro společnost STARJOBS PRAHA na pozici superrevizora, který učil zaměstnance – manažery jmenované společnosti, co mají v kině vykonávat. Uvedla, že brigádníky na starosti neměla, faktury nevystavovala. Žalovaný se vypořádal i s otázkou neprovedení výsledku P. K., když zdůraznil, že přes veškerou vyvinutou snahu se nepodařilo jmenovaného vyslechnout. Pokud jde o sumární výpisy docházky, které byly předloženy, poukázal žalovaný na to, že jde o listy s logem „STARJOBS“ a o tabulky. Nelze určit, zda patří společnosti STARJOBS PRAHA, když jen v tuzemském obchodním rejstříku je zapsáno sedm společností, které mají v názvu slovo „STARJOBS“. Žalovaný se dále zabýval námitkami žalobce, ve kterých projevil nesouhlas se zpochybněním dodání konkrétních služeb, se závěrem, že uplatněné odvolací námitky nebyly shledány důvodnými.

Posouzení věci soudem

18. Městský soud v Praze přezkoumal věc na základě námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále „s.ř.s.“). Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili s tímto postupem výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.
19. Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobou napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti dvěma platebním výměrům na daň z přidané hodnoty ze dne 10.4.2018, kterými byla stanovena daň za období únor 2014 a červen 2014. K vydání platebních výměrů došlo proto, že daňové orgány vyloučily žalobcem uplatněný nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na základě předložených dokladů se závěrem, že neunesl své důkazní břemeno.
20. Žalobce namítal, že důkazní břemeno unesl a namítal neprovedení klíčových svědeckých výpovědí.

A. důkazní břemeno

21. Pokud jde o důkazní břemeno v daňovém řízení, je v první řadě je nutno poukázat na ust. § 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „daňový řád“), podle něhož daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.
22. Podle § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o dani z přidané hodnoty“), musí daňový subjekt při uplatnění nároku na odpočet tvrdit, že přijal zdanitelné plnění a že toto plnění následně použil pro uskutečňování své ekonomické činnosti. Daňový subjekt musí podle uvedeného právního ustanovení prokázat, že došlo k faktickému uskutečnění zdanitelného plnění v deklarovaném rozsahu, musí prokázat, že toto plnění poskytl plátc, který je uveden na daňovém dokladu.

23. Jak správně odkázal žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, z obsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu, na kterou žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazuje, vyplývá, že kromě povinnosti tvrzení má daňový subjekt i povinnost důkazní. Přitom nestačí, aby byly předloženy formálně správné doklady, nýbrž je nutno v případě pochybností prokázat, že k faktickému zdanitelnému plnění, které je deklarováno v předložených formálních dokladech, skutečně došlo, a to ve vztahu k subjektu, který je na daňovém dokladu uveden. Z uvedených ustanovení vyplývá, že břemeno tvrzení a břemeno důkazní nese daňový subjekt.
24. Důkazní povinnost správce daně je pak upravena v ust. § 92 odst. 5 daňového řádu, ze kterého mimo jiné vyplývá, že správce daně je povinen prokazovat pouze pochybnosti o věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti daňovým subjektem předložených dokladů. Správce daně tedy není povinen prokázat, že údaje o určitém plnění jsou v daňových dokladech uvedeny v rozporu se skutečností, správce daně je povinen „pouze“ prokázat, že o souladu předložených dokladů se skutečností existují vážné a důvodné pochybnosti. K judikatuře, která je bohatě konstatována v odůvodnění napadeného rozhodnutí, lze k otázce rozložení důkazního břemene mezi plátce daně a správce daně odkázat na rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 39/2010-124 a 8 Afs 44/2011-112, ve kterých Nejvyšší správní soud uvedl: *„Lze shrnout, že v první fázi daňového řízení leží důkazní břemeno na daňovém subjektu, který je povinen především svým účetnictvím a jinými povinnými záznamy prokázat skutečnosti uváděné v daňovém přiznání k příslušné dani (§ 31 odst. 9 daňového řádu). Doložením všech požadovaných dokladů daňový subjekt své důkazní břemeno unese. Pokud má správce daně o předložených účetních dokladech pochybnosti, je na něm (§ 31 odst. 8 písm. c/ daňového řádu), aby popsáním způsobem takové pochybnosti o věrohodnosti, správnosti či průkaznosti účetnictví daňového subjektu vyjádřil. Důkazní břemeno pak přechází zpět na daňový subjekt, který je povinen tvrzené skutečnosti prokázat zpravidla dalšími důkazními prostředky.“* Uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu byla zaujata ve vztahu k předcházející právní úpravě, a to k zákonu č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, tato judikatura však je zcela použitelná i pro novou právní úpravu, jež je provedena nyní platným daňovým řádem (zákon č. 280/2009 Sb.).
25. Posléze uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zcela přehledně konstatují, na kterém subjektu leží důkazní břemeno. V prvé řadě je to daňový subjekt. V případě, že správce daně prokáže pochybnosti o věrohodnosti, správnosti či průkaznosti předložených dokladů, unese své důkazní břemeno a důkazní břemeno přechází zpět na daňový subjekt.
26. Žalobce v podané žalobě namítal, že má za to, že unesl své důkazní břemeno tím, že předložil daňové doklady a další dokumenty prokazující přijetí služeb od společností EL TANTO rápido s.r.o. v likvidaci a STARJOBS PRAHA s.r.o., když správci daně předložil evidenci docházky zaměstnanců a soupisy odpracovaných hodin, s tím, že případné přijetí deklarovaných služeb rozptýlil ve svých vyjádřeních adresovaných finančním orgánům. Tyto námitky neshledal soud důvodnými.
27. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žalobce předložil listinné důkazy, zejména faktury č. 362014 a č. 282014 ze dne 28.2.2014 - společnost EL TANGO, fakturu č. 0314 ze dne 30.6.2014 – společnost STARJOBS PRAHA. Dále předložil smlouvy o poskytování služeb, listinné výpisy průchodů ze systému Titan za období od 1.2.2014 do 28.2.2014 obsahující jméno zaměstnance (brigádníka) s datem narození, dva listy sumárních výpisů

k měsíci únoru a červnu 2014. Žalobce dále předložil výpis z bankovního účtu o platbě ve prospěch účtu společnosti EL TANGO.

28. Správce daně vyhodnotil předložené důkazní prostředky, shledal je nedostatečnými, proto vydal dne 26.7.2017 výzvu k prokázání skutečností, ve které provedl výčet pochybností o správnosti předložených důkazních prostředků. Touto výzvou správce daně vyjádřil konkrétní pochybnosti o správnosti a průkaznosti žalobcem předložených dokladů. Touto výzvou došlo k přenesení důkazního břemene zpět na žalobce. Je vhodné konstatovat, že žalobce v podané žalobě nenamítá žádné konkrétní námitky nejen proti obsahu uvedené výzvy ani nenamítá, že správce daně své důkazní břemeno o prokázání pochybností neunesl..
29. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce na výzvu ze dne 26.7.2017 reagoval podáním ze dne 18.8.2017, ve kterém poukázal na bezproblémovou spolupráci se svými odběrateli s tím, že podklady k fakturaci byly porovnány s evidencí konečných odběratelů a až teprve poté byly faktury proplaceny. K prokázání svých tvrzení navrhl provedení svědeckých výpovědí L. N., který měl pracovat pro společnost EL TANGO a řídit a provádět práce pro žalobce, a V. F., která měla pracovat pro společnost STARJOBS COMPANY a osobně řídit práce pro žalobce. Následně žalobce navrhl svědeckou výpověď paní J. S. a P. K. Aby došlo k přenesení důkazního břemene na správní orgány, musely by výpovědi svědků správcem daně uplatněné pochybnosti vyvráceny. To se však, jak je dále uvedeno, nestalo.
30. Je nutno konstatovat, že ve výzvě k prokázání skutečností ze dne 26.7.2017, které správce daně vyhodnotil poté, kdy žalobce předložil v žalobě zmíněné doklady, konkrétně uvedl, v čem spatřuje nedostatečnost předložených dokladů. Správce daně poukázal na to, že předložené doklady postrádají vazbu na předmět plnění, kdy není zřejmé, o jaké pracovníky se konkrétně jedná, pro koho pracovali, odkud byly listy docházky vytištěny, jaké společnosti patří evidence (s odkazem na existenci 7 společností, které mají v názvu „STARJOBS“). Dále poukázal na to, že výzva k poskytnutí informací společnosti EL TANGO zůstala bez odezvy, bylo zjištěno, že tato společnost nepodala daňové přiznání za prvé čtvrtletí roku 2014. Společnost STARJOBS PRAHA podala daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za druhé čtvrtletí 2014 až dne 21.4.2015, tři dny před termínem zahájení daňové kontroly u žalobce, který s daňovou kontrolou byl dopředu obeznámen. Jako další důvodnou pochybnost uvedl skutečnost, že žalobce uzavřel smlouvu o zajištění prací v kinech CINEMA CITY, aniž disponoval potřebnými lidskými zdroji. Dále správce daně poukázal na to, že text předmětu fakturace na daňových dokladech (ostraha a úklid) nekořespondoval s pozicemi uvaďeč, barman, resp. pracovník stravovacího provozu. Z uvedeného vyplývá, že své pochybnosti o správnosti a věrohodnosti žalobcem předložených dokladů správce daně v uvedené výzvě dostatečným způsobem konkretizoval a specifikoval. Žalobce v tomto směru nic v podané žalobě nenamítá. Žalobní tvrzení o tom, že žalobce předloženými písemnými listinami unesl své důkazní břemeno, pak nekořesponduje obsahu správního spisu, z něhož, jak bylo uvedeno, vyplývá, že se správce daně nespokojil s předloženými doklady a z jakých důvodů.
31. Žalobce dále namítal, že navrhl řadu svědků k prokázání svých tvrzení, s tím, že některé byly doplňovány v odvolacím řízení s časovým odstupem, což nebylo zohledněno. Konkrétně poukázal na svědeckou výpověď svědkyně S. a svědka L. N. s tím, že finanční orgány při hodnocení výpovědi zpravidla konstatovaly, že svědecká výpověď neprokázala tvrzení odvolatele. Ani tyto námitky neshledal soud důvodnými.

32. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný výpovědi svědkyně S. podrobně zabýval, konstatoval podstatné pasáže její výpovědi, ve které jmenovaná svědkyně uvedla, že působila ve společnosti STARJOBS PRAHA jako manažer – koordinátor, působila jako superrevizor, který učil zaměstnance – manažery společnosti STARJOBS PRAHA, co mají vykonávat v kině. Manažery seznamovala s prací, a to od příchodu na pracoviště až po harmonogram práce, co mají zaměstnanci vykonávat. Musela vysvětlit, co se rozumí harmonogramem práce a co je jejich povinností na pracovišti, na kterém byli tři pozice – bar, pokladna a uvaďeč, na všech těchto pozicích je jiný harmonogram, jiná struktura práce. Svědkyně uvedla, že brigádníky na starosti neměla. Měla obecnou povědomost o spolupráci se žalobcem, nevěděla však žádné konkrétní okolnosti a podrobnosti, protože to nebylo předmětem její činnosti. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí tedy nevyplývá, že by se žalovaný správní orgán omezil pouze na konstatování, že svědecká výpověď neprokázala tvrzení odvolatele.
33. Obdobně to platí o námitce, v níž žalobce poukazoval na výpověď svědka L. N., ve vztahu k němuž žalovaný opět konstatoval, že tvrzení svědka nelze označit jako takové, které by prokazovalo tvrzení odvolatele (žalobce). I ve vztahu k uvedenému svědkovi žalovaný konstatoval obsah jeho výpovědi, když svědek uvedl, že jeho náplní bylo starat se o chod budovy Prague Marina, kde měl pod sebou 14 zaměstnanců, kteří se starali o chod budovy, což znamenalo recepční a ostrahu objektu. Náplní jeho práce bylo přidělování úkolů těmto podřízeným, které obdržel od pana K., majitele firmy EL TANGO rápido. Výpověděl, že předmětná budova je kancelářskou budovou, pro žalobce společnost EL TANGO uvedený objekt hlídala. Svědek uvedl, že společnost EL TANGO pracovala pro žalobce i na objektech kin CINEMA CITY, to však pouze zaslechl na poradách, kterých se účastnil. Je tedy zřejmé, že žalovaný konstatoval obsah výpovědi jmenovaného svědka, současně je zřejmé, že svědek nic nevypověděl o zajišťování pracovníků od společnosti EL TANGO rápido s.r.o. v likvidaci pro žalobce pro potřeby CINEMA CITY.
34. Je nutno konstatovat, že z výpovědi jmenovaných svědků nevyplývá, že by poukazovali na časový odstup, jmenovaní neuvedli, že si na některé skutečnosti nepamatují proto, že k nim došlo před několika lety. Jde o nepodloženou domněnku žalobce.
35. Žalobce dále namítal, že bylo důkazní břemeno přeneseno zpět na orgány finanční správy proto, protože nebyl proveden žalobcem navržený výslech klíčového svědka, jednatele společnosti EL TANGO rápido s.r.o. – P. K. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou.
36. Je pravdou, že výpověď svědka P. K. se neuskutečnila. Žalobce jako kontaktní adresu na jmenovaného svědka uvedl adresu Úřadu MČ Praha 8. Protože na této adrese nebydlí žádné fyzické osoby, uložil žalovaný správci daně předvolat, popřípadě nechat předvést navrženého svědka z dalších třech adres, které mu byly známy z jiných daňových řízení. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že P. K. byl předvolán na tři adresy, přičemž se mu nepodařilo ani na jednu z nich doručit. Následně byla Policie ČR požádána o předvedení jmenovaného, opět bezúspěšně. Pokud žalobce považuje výslech svědka P. K. za klíčový, bylo na něm, aby poskytl další součinnost finančním orgánům k tomu, aby se jmenovaný ke svědecké výpovědi dostavil. Je nutno souhlasit se žalovaným, že správní orgány jiné prostředky k tomu, aby zajistily přítomnost svědka, nemají. Rozhodně však nelze souhlasit se žalobcem, že v důsledku toho, že se nepodařilo vyslechnout P. K., došlo k přenesení důkazního břemene zpět na orgány finanční správy. Tak tomu není. Byl to žalobce, který měl důkazní břemeno v tom směru, aby prokázal věrohodnost a správnost předložených

dokladů. Pokud nedisponuje žádnými konkrétními listinami, bylo na něm, aby jiným způsobem, např. výpovědí jiného svědka, doložil, že k uskutečnění zdanitelného plnění došlo způsobem, který je deklarován v jeho daňovém přiznání. Důkazní břemeno je i nadále na žalobci.

37. Žalobce dále namítal, že celé řízení provází nepřiměřeně vysoký důkazní nadstandard a je v rozporu se zásadou přiměřenosti, jež je uvedena v § 5 odst. 3 daňového řádu, když stále setrvali na svém závěru o tom, že žalobce neprokázal svá tvrzení. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou. Jak již bylo výše uvedeno, je povinností daňového subjektu předložit takové důkazy, které potvrzují, že tvrzení uvedená v daňovém přiznání odpovídají skutečnosti. Tato povinnost stíhá všechny daňové subjekty. Pokud daňový subjekt uplatňuje nárok na odpočet daně z přidané hodnoty, musí prokázat, že přijal zdanitelné plnění od určitého konkrétního subjektu a o určitém rozsahu a následně toto zdanitelné plnění použil pro uskutečňování své ekonomické činnosti. Tato povinnost opět stíhá všechny daňové subjekty. Žalobce neuvádí žádné konkrétní okolnosti, ze kterých by vyplýval závěr o nepřiměřeném požadavku na dokazování.

B. Neprovedení klíčových svědeckých výpovědí

38. Žalobce dále v žalobě namítal neprovedení klíčových svědeckých výpovědí, a to svědka P.K. a svědka F. K., jednatele společnosti STARJOBS PRAHA s.r.o.
39. Pokud jde o výpověď P. K., je nutno s odkazem na to, co bylo výše uvedeno, konstatovat, že finanční orgány učinily vše, co jim zákon umožňuje, k tomu, aby mohli svědeckou výpověď jmenovaného provést. Žalobce neposkytl žádnou další konkrétní součinnost, která by vedla k tomu, aby se jmenovaný P.K. dostavil k finančním orgánům a vypověděl o obchodních transakcích se žalobcem. Soud neshledává uvedenou námitku důvodnou, a to ani v té části, v níž žalobce poukazuje na to, že pokud se nepodařilo tohoto svědka vyslechnout, nelze uzavřít, že se předmětná plnění neuskutečnila, a to s odkazem na předložené dokumenty. Jak již bylo uvedeno, předložené doklady nebyly způsobilé k tomu prokázat faktické plnění, prokázat konkrétní skutečnosti, proto byl žalobce vyzván k odstranění pochybností předložených dokladů. Pokud žalobce nedisponuje jinými důkazními prostředky než navržením výsledku svědka, kterého nelze zastihnout, nelze uzavřít, že došlo k prokázání potřebných skutečností pro přiznání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty.
40. Obdobně to platí o neprovedené svědecké výpovědi jednatele STARJOBS PRAHA s.r.o. F. K., který na výzvu správce daně nereagoval. Je nutno zdůraznit, že žalobce ke spolupráci se společností STARJOBS PRAHA s.r.o. v průběhu správního řízení navrhoval provést výslech svědkyně J. S., výslech této svědkyně byl uskutečněn. Pokud měl žalobce za to, že je nutno provést další dokazování k prokázání jeho tvrzení, bylo na něm, aby v souladu s jeho povinností unést důkazní břemeno navrhl další důkazní prostředek.
41. Pokud žalobce poukazuje na nejasné výpovědi svědků J. S. a L. N., je nutno konstatovat, že šlo o svědky, které žalobce sám navrhl. Další svědecké výpovědi se nepodařilo zrealizovat, aby jinými prostředky prokázal svá tvrzení o uskutečnění zdanitelného plnění.
42. Pokud jde o svědeckou výpověď paní S., je nutno dále poukázat na to, že nepotvrdila tvrzení žalobce, že by pro žalobce vystavovala faktury, uvedla, že neví, kdo faktury vystavoval. Dále uvedla, že neví, jak se mezi sebou žalobce se společností STARJOBS

PRAHA domlouvali, věděla jen to, že si mezi sebou předávali docházky brigádníků. Ke skutečnostem týkajícím se docházky brigádníků uvedla, že docházkový systém Titan patřil společnosti CINEMA CITY, s tím, že docházka se primárně zapisovala do papírového sešitu a pak byla tzv. dočipována kvůli nesrovnalostem. Svědkyně uvedla, že společnost STARJOBS PRAHA měla se žalobcem uzavřenu smlouvu, neví však, jakým způsobem jednání probíhala.

43. Ze všech výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
44. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší, žalovanému náklady nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. února 2021

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu